

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Anayasanın 98. ve İç Tüzüğü'nün 96. ve 99. maddeleri gereğince Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema RAMAZANOĞLU tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Çağlar Demirel
Diyarbakır Milletvekili

2010-2015 yılları arasında en az 1134 kadının erkekler tarafından öldürüldüğü, binlercesinin fiziki ve cinsel şiddete maruz kaldığı Türkiye'de "25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü" aracılığıyla kadına yönelik şiddeti önleyici mekanizmalar kamuoyunda bir kez daha hararetle bir şekilde tartışılır olmuştur.

Kadına yönelik her türlü hak ihlalinin, cinsel ve fiziksel şiddetin dünya ortalamasının çok üzerinde olmasına karşın, Türkiye'de devletin yetkili kurumlarının bu durumu yeterince ciddiye almadığı, kadın katliamlarını ve kadına yönelik şiddeti durdurmak için önleyici tedbirler geliştirmede hem yerel hem uluslararası kadın kuruluşları tarafından sıklıkla ifade edilmektedir. Bu koşullar altında, cinsel ve fiziksel saldırı, taciz ve tecavüze maruz kalan binlerce kadın, kendilerine karşı işlenen bu suçları yargıya taşıdıklarında bir de adalete erişim konusunda haksızlığa uğramaktadır. Kadın cinayetlerinde ve kadına yönelik şiddet, taciz ve tecavüz davalarında faillere 'iyi hal,' 'pişmanlık' ya da 'haksız tahrik' indirimleri gibi uygulamalar gitgide erkek şiddetini teşvik eder bir boyuta ulaşmaktadır. Bunun yanı sıra, cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlarda 'kadının beyanı esas alınmalıdır ve aksini ispat yükümlülüğü tacizle suçlanan kişide olmalıdır' ilkesinin birçok davada dikkate alınmadığı bilinmekte; kadının 'rızası' olduğu ya da davada 'delil yetersizliği' gibi gerekçelerle birçok sanığın beraat ettirildiğine şahit olunmaktadır. Bu tür hukuki uygulamalar, devletin erkek egemen bir yargı sistemi eliyle kadın cinayetlerini ve kadına yönelik şiddeti açık veya örtük olarak onaylar duruma düşmesi itibarıyla kabul edilemezdir.

Bu bağlamda;

1. Kadın ve çocuklara yönelik şiddet ve cinsel istismar vakalarında mağdurların 'rıza' gösterdiği şeklindeki yargı kararlarının sanıklara yol gösterir nitelikte olması karşısında Bakanlık olarak ne gibi tedbirler almayı düşünüyorsunuz?

2. Cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçların delillendirilmesi hususunda İstanbul Sözleşmesi'ne uyulmasını nasıl teminat altına almayı hedefliyorsunuz? Konuya ilişkin Adalet Bakanlığı ile birlikte yürüttüğünüz herhangi bir çalışma var mıdır?

3. Kadına yönelik şiddet konusundaki yasal mevzuatın kağıt üzerinde kalması ya da gelişigüzel uygulanması atılan adımların göstermelik olduğunu akla getirmektedir. Yasaların uygulanmasında çıkan sorunlarla ilgili nasıl bir yol izlemeyi düşünüyorsunuz?
4. Erkek egemen zihniyetin yargıdaki tezahürü olan 'haksız tahrik,' 'iyi hal' ve 'pişmanlık' indirimlerinin kaldırılmasına dair muhalefet partileri tarafından verilen kanun tekliflerini dikkate alacak mısınız? Bu konuda yasal herhangi bir çalışmanız var mıdır?
5. 2003-2015 yılları arasında hakkında kadın cinayeti ya da cinayete teşebbüs suçuyla dava açılan ve 'delil yetersizliği', 'iyi hal' ve pişmanlık gerekçeleri ile cezalarında indirimine gidilen sanıkların sayısının yıllara göre dağılımı nasıldır?
6. 2003-2015 yılları arasında hakkında fiziksel şiddet ve cinsel istismar suçuyla hakkında dava açılan ve 'rıza' veya 'delil yetersizliği' gerekçeleri ile beraat ettirilen sanıkların sayısının yıllara göre dağılımı nasıldır?
7. 2003-2015 yılları arasında cinsel istismar suçuyla hakkında dava açılan ve dava sonucunda 'haksız tahrik,' 'iyi hal' ve 'pişmanlık' indirimlerden faydalanan sanıkların sayısının yıllara göre dağılımı nasıldır? İstanbul Sözleşmesi'ni açıkça ihlal eden bu tür kararlar yasanın yürürlüğe girdiği 2014'ten beridir kaç kez uygulanmıştır? Bu konuda Adalet Bakanlığı ile birlikte yürüttüğünüz herhangi bir çalışma var mıdır?
8. 2003-2015 yılları arasında kadına yönelik kaç fiziksel ve cinsel şiddet davasında takipsizlik kararı verilmiştir? Bu minvalde Türkiye'ye ait kaç dava AİHM'e taşınmıştır? Bu davaların kaçında AİHM Türkiye'yi mahkum etmiştir?
9. Mevcut mevzuatta toplumsal cinsiyet, kadının insan hakları ve kadın erkek eşitliği konusunda kolluk kuvvetlerinin yanı sıra yargı mensuplarının da eğitim almaları gerekliliği belirtilmiştir. Bu eğitimin içeriği ve kapsamı nedir? Kimler tarafından hazırlanmakta ve hayata geçirilmektedir? 2003-2015 yılları arasında kadar kaç hakim ve savcı bu eğitimi almıştır? Bu sayının yıllara göre dağılımı nasıldır?